

komme til at beskæftige sig med Lovforslaget.

I § 2 findes Bestemmelserne om, at Formueafgiften skal tilvejebringes som en Tillægsafgift til Statsformueskatten, og at Paaligningen skal foregaa med en for alle Formueskatteydere fælles Procent af det Beløb, som ydes i Formueskat til Staten. Det er af praktiske Grunde, vi har foreslaaet dette, det vil i høj Grad lette Kommunalbestyrelserne Arbejdet, at de kan bruge Statsskatteligningen ved Beregningen af Formueafgiften. Endvidere opnaar man herved, at den samme Skattefrihed, der er indrømmet i Statsskatteoven, og at den progressive Skala, som der findes, ogsaa anvendes for den kommunale Afgifts Vedkommende.

§ 3 omhandler de Tilfælde, hvor Kommunerne i det svundne Aar skulde være delt, og hvor der derfor ikke findes noget Sammenligningsgrundlag. Vi foreslaar, at Kommunerne nærmeste overordnede, for Bykommunernes Vedkommende Indenrigsministeren, for Landkommunernes Vedkommende Amdsraadet, i saa Fald træffer Afgørelse om, hvorvidt der skal foretages Omlægning af Skatten og i bekræftende Fald med hvilke Beløb.

Endelig fastsætter § 4 Regler for Skattens Opkrævning saaledes, at i de Kommuner, hvor Kommuneskatten opkræves halvaarsvis, skal Formueafgiften opkræves paa een Gang, ved sidste Halvaarsopkrævning; i Kommuner, der har Opkrævning kvartalsvis, skal Afgiften fordeles paa de to sidste Kvartaler.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Jeg beklager, at Tidspunktet for dets Behandling er skubbet saa langt ud, Kommunerne er jo allerede midt i Ligningsarbejdet, men jeg haaber ikke desto mindre, at Lovforslaget, hvis det vedtages, dog uden alt for store praktiske Vanskeligheder, vil kunne give Kommunerne den tilsigtede Haandsrækning.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg beklager ikke at kunne tilsige de ærede Forslagsstillere Regeringens Medvirkning til Gennemførelsen af det her foreliggende Lovforslag. Dette betyder dog naturligvis ingenlunde, at vi ikke erkender, at der rundt i Landets Kommuner, baade i Landkommuner og i Bykommuner, er betydelige Vanskeligheder som Følge af Indtægtsnedgangen og Umuligheden af at opnaa en tilsvarende Nedsættelse af de offentlige Byrder. Den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr.

Fisker, har redegjort for de Aarsager, der efter hans Mening er til Stede for denne Udvikling af saa beklagelig Art i Kommunerne, og de Bemærkninger, han derom har gjort, kan jeg i ret fremtrædende Grad tiltræde. For saa vidt glæder den ærede Ordførers Udtalelser mig, som der jo i dem — som i det hele taget ved Forelæggelsen af dette Lovforslag fra Socialdemokraternes Side — ligger en tydelig udtalt Erkendelse af de Vanskeligheder, som det Skattetryk, vi er naaet op paa, skaber rundt om i Kommunerne. Det ærede Medlem Hr. Fisker har jo Ret i, at de fleste af Kommunernes Udgifter er lovfæstede, saaledes at Kommunalbestyrelsen ingen Dispositionsfrihed har overfor de Udgifter, der vejer tungest. Men det er dog en besynderlig Konsekvens af dette Faktum, som de ærede Forslagsstillere her drager. Fra Regeringens Side er der her i det høje Folketing fremsat en Række Forslag, som tilsigter en Lettelse af Udgiftsbudgetterne baade for Stat og Kommuner, saaledes at det kan blive muligt for Skatteyderne trods de saa stærkt vigende Indkomster at bære Skattetrykket, og med det Formaal at naa til en Skattelettelse. Men hvad svarer nu Socialdemokratiet paa den Opfordring, som ligger i disse Forslag? Ja, man bliver harmfyldt, man vedtager den ene Resolution fuld af Harme efter den anden ud over det ganske Land; man udraaber Nej! Nej! og atter Nej! En Nedsættelse af Udgifterne, svarende til den Indtægtsnedgang, der har fundet Sted, saaledes som det jo dog maa finde Sted indenfor samtlige private Husholdninger i dette Land, om det skal gaa dem vel, den vil Socialdemokratiet paa ingen Maade være med til. Nej — siger de — man maa imødegaa disse Vanskeligheder ved at bringe nye Skattekluder til at flyde. Saa længe der overhovedet er noget at spise op i dette Land, er der ingenting i Vejen, saa spiser man bare løs, og Appetitten vokser jo, efterhaanden som Retterne kommer paa Bordet.

Den Formuebeskatning, vi har her i Landet, har efter den Udvikling, som den har gennemløbet, siden den gennemførtes i 1903, naaet et saadant Omfang, at den ikke blot spiller en betydelig Rolle for Statsbudgettet, men ogsaa i meget høj Grad medvirker til at mindske den Opsparing her i Landet, som er Vilkaaret for den Kapitaldannelse, af hvilken Erhvervenes Trivsel er betinget. Jeg nærer ikke Tvivl om, at i ikke helt ringe Grad skyldes den Misère, vi staar i — foruden de Aarsager, som ligger klart i Dagen, og som er en Konsekvens af de sidste 14—15 Aars Verdensudvikling —